

Sygn. akt I C 643/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	sekretarz sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2017 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko J. L.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanej J. L. kwotę 1.817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) z tytułu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej

z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt I C 643/17

Pozwem z dnia 26 stycznia 2017 r. (k. 3) powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 8), wniósł o zasądzenie od pozwanej J. L. kwoty 9 190,65 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 5 599,02 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie przekraczającej dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 3 591,63 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, jak również wniósł o zasądzenie kosztów postępowania w wysokości 1 517,00 zł.

Powód wskazał, że dochodzona wierzytelność wynika z braku wykonania przez pozwaną umowy kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 22 kwietnia 2008 r. zawartej z (...) Bank S.A. we W., poprzednikiem powoda. Z uwagi na rażące naruszenie warunków umowy została ona wypowiedziana. Powód nabył wierzytelność w wyniku zawarcia w dniu 24 sierpnia 2014 r. umowy przelewu wierzytelności. Poprzedni wierzyciel w związku z nieuregulowaniem przez pozwaną zobowiązań wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, a następnie uzyskał na niego klauzulę wykonalności i skierował sprawę na drogę postępowania egzekucyjnego. Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez poprzedniego wierzyciela zostało umorzone. Na dochodzoną pozwem kwotę 9 190,65 zł złożyło się: 3 591,63 zł tytułem niespłaconej kwoty kapitału; 1 432,21 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela; 281,81 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela; 175,00 zł tytułem opłat windykacyjnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela; 219,06 zł tytułem opłat egzekucyjnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela; 42,00 zł tytułem opłat za rachunek naliczonych przez poprzedniego wierzyciela; 3 448,94 zł tytułem odsetek karnych

naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału w okresie od 10 czerwca 2011 r. do 31 grudnia 2015 r. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP i w okresie od 1 stycznia 2016 r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie.

W dniu 9 maja 2017 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt I Nc 76/17 (k. 53), uwzględniając roszczenie powoda w całości.

Sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 24 maja 2017 r. (k. 59) wniosła pozwana J. L.. Działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 63) zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i zgłosiła zarzut niewykazania roszczenia oraz jego wysokości, jak również zarzut przedawnienia roszczenia. Wniosła o zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwana podniosła, że powód nie przedstawił dowodów, z których wynikałoby nabycie przez niego wierzytelności, nie przedstawił umowy cesji wierzytelności w formie, z której by wynikało, że wierzytelność wobec pozwanej została przelana. Ponadto pozwana wskazała, że powód celowo nie wskazał daty wymagalności roszczenia, ponieważ jest ono przedawnione. Trzyletni termin przedawnienia upłynął i nic nie przerwało jego biegu. Wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego oraz wszczęcie egzekucji miało taki skutek tylko do wierzyciela będącego bankiem. W dalszej kolejności pozwana zarzuciła, że nie wiadomo również, w jaki sposób i od jakich dat strona powodowa naliczyła odsetki doliczone do kwoty dochodzonej pozwem.

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 21 września 2017 r. (k. 73) powód podtrzymał stanowisko zawarte w pozwie. Zaznaczył, że ewentualne przedawnienie roszczenia dochodzonego w sprawie nie powoduje jego wygaśnięcia, a jedynie jego przekształcenie w zobowiązanie naturalne. Dochodzona wierzytelność będzie mogła stanowić przedmiot publicznej oferty sprzedaży. W związku z tym zaproponował pozwanej zawarcie ugody.

Na rozprawie w dniu 14 listopada 2017 r. (k. 79) pełnomocnik pozwanej wniosł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 kwietnia 2008 r. pozwana J. L. zawarła z (...) Bank S.A. we W. (później (...) Bank (...) S.A. we W.) umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na kwotę 5 655,86 zł, na okres od dnia 22 kwietnia 2008 r. do dnia 21 kwietnia 2009 r.

Dowód: umowa pożyczki gotówkowej z dnia 22 kwietnia 2008 r. (k. 39-40), odpis z KRS nr (...) (k. 21-34)

Wobec braku wywiązania się przez pozwaną z umowy pożyczki, w dniu 24 lipca 2009 r., (...) Bank S.A. we W. wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny na kwotę 4 516,99 zł, na który następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 19 października 2009 r., sygn. akt I Co 989/09, została nadana klauzula wykonalności.

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 24 lipca 2009 r. (k. 42), postanowienie Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 19 października 2009 r. (k. 43)

W dniu 24 sierpnia 2011 r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. zawarł z (...) Bank S.A. we W. umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem umowy była również wierzytelność wynikająca w wymienionej umowie, wyliczona na dzień 9 czerwca 2011 r. na kwotę 5 741,71 zł.

Dowód: wydruk z wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 24 sierpnia 2011 r. (k. 35), zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności z dnia 24 sierpnia 2011 r. (k. 36), wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z dnia 24 sierpnia 2011 r. (k. 47-51)

Powód wezwał pozwaną do dobrowolnej zapłaty wezwaniem z dnia 6 października 2011 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 6 października 2011 r. (k. 37) wraz z zestawieniem listów poleconych wysłanych w dniu 7 października 2011 r. (k. 38)

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie do § 2 wymienionego przepisu, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Nabycie wierzytelności może nastąpić tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim przysługiwała ona zbywcy.

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. swoją legitymację czynną wywodził z tytułu nabycia wierzytelności od pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. we W..

Pozwana kwestionowała przejście spornej wierzytelności na rzecz powoda, jak również podniosła zarzut jej przedawnienia.

W zakresie zarzutu przedawnienia Sąd podzielił stanowisko pozwanej, przyjmując, że poprzednikowi prawnemu powoda przysługiwała wierzytelność w stosunku do pozwanej, co nie było przez nią kwestionowane, jak również Sąd uznał, że powód wykazał nabycie przedmiotowej wierzytelności.

Swoje roszczenie strona powodowa wywodziła z umowy pożyczki gotówkowej, zawartej przez (...) Bank S.A. we W. – jako przedsiębiorcę – z pozwaną. Umowa pożyczki uregulowana została przez ustawodawcę w treści art. 720 § 1 k.c. stanowiącego, iż przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Do przedawnienia roszczeń, w tym z umowy pożyczki zastosowanie znajduje art. 118 k.c., zgodnie z którym, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. O tym, czy roszczenie jest związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, decydują cechy podmiotu, któremu ono przysługuje. Nie mają przy tym znaczenia cechy drugiego podmiotu stosunku prawnego, z którego to roszczenie wynika, ani cechy samego stosunku prawnego. W związku z czym należy przyjąć, że roszczenia banku - jako przedsiębiorcy wobec pozwanej, która jest osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej, przedawniają się w ciągu trzech lat (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 r., sygn. akt II CK 113/02, OSP 2004/11/141).

W świetle zaś przepisu art. 120 § 1 zd. 1 k.c., bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W niniejszej sprawie istotna była więc kwestia wymagalności roszczenia – rzutująca na datę przedawnienia oraz kwestia ewentualnego przerwania biegu przedawnienia.

Powód do zarzutu przedawnienia się nie ustosunkował, wskazując jedynie, że na skutek przedawnienia zobowiązanie nie wygasa, a jedynie uniemożliwia uzyskanie tytułu wykonawczego. Nie powołał okoliczności wskazujących na przerwanie jego biegu.

Poprzednik prawny powoda (...) Bank S.A. we W. w dniu 24 lipca 2009 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, a następnie uzyskał na niego klauzulę wykonalności, którą nadano postanowieniem z dnia 19 października 2009 r.

Co do zasady takie czynności przerywają bieg przedawnienia, niemniej jednak nabywca wierzytelności niebędący bankiem, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie, nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wydaniem bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, a następnie wszczęciem na jego podstawie postępowania egzekucyjnego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., sygn. akt III CZP 101/03, OSNC 2005/4/58, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. akt III CZP 29/16, lex nr 2067028).

W związku z powyższym, z uwagi na brak możliwości ustalenia na podstawie zebranego materiału dowodowego dokładnej daty wypowiedzenia przez poprzednika prawnego powoda umowy pożyczki, Sąd przyjął, że przedawnienie przedmiotowej wierzytelności nastąpiło najpóźniej z upływem trzyletniego okresu od dnia 24 lipca 2009 r., tj. daty wydania bankowego tytułu egzekucyjnego, w której roszczenie musiało być już wymagalne, zatem w dniu 24 lipca 2012 r.

Powództwo należało zatem oddalić z uwagi na zaistnienie przedawnienia roszczenia,

Mając powyższe na uwadze, w pkt 1 sentencji wyroku Sąd oddalił powództwo, w tym również w zakresie odsetek. W orzecznictwie utrwalone jest bowiem stanowisko, że roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w pkt 2 sentencji, w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powód jako strona przegrywająca sprawę obowiązany jest zwrócić pozwanej kwotę 1 817,00 zł, na którą złożyły się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) – 1 800,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł.